

podarijo, zož woni nam dawaju, a tež tu mož a tu dobru wolu k tomu jim dajo. K tej želownosczi pscheschimo tym žlowekam šluscha pač teke, až my to dobre, zož woni nam hopokasali šu, nesabydnomy, ako tam ten hufchy šcheŋkar we Egyptowskej togo Josepa sabydnu; ale až my jo hobchowajomy, ako ten kral Ahasveros žyňascho, kotaryž to běšcho dač do kniglow napisašch, až Mardachai jomu to žyweňe šdžaržač běšcho. My dejmy pač tež naschym dobre-žyňarom ša to dobre še želowašch, a to šame psched drugimi chwalisch. Wono jo weliki nežek, te dobroty přesch a šwojich dobre-žyňarow še šromasch. Takim šlym nerodnikam, kotarež še nežekuju ša tu dobrošch, nebužo še dere hysch, žejo Sirach (12, 3). A rowno ako jedna luboscž teje drugeje dostojna jo, ga dejmy my tež naschym dobre-žyňarom to dobre šarownasch. Wono jo weliki nežek, to dobre se šlym šaplaschisch. Kač še wam špodoba, až Saul Dabita pschegoňowascho, kotryž Goliatha běšcho pobit a žekem Israelu dobre žyňik; — až Judas Tesuša pscheda a pscheraži, kotaregož kłeb won tšchi lěta běšcho jědł! Šhtož dobre se šlym šaplaschijo, wot togo wjaže nebužo to ške wotšstupišch (Spr. 17, 13). To dobre dejmy š dobrym šarownasch; a gaž jo š tym štatkom ňamožomy žhnišch, da dejmy Boga ša naschych dobre-žyňarow pschošhisch, ako š. Pawol ša ten Dnesiforowy dom žyňascho, gaž won (2. Tim. 1, 16. 18) žejo: „Ten Kněš dač šmilnoscž Dnesiforowemu domu, pscheto won jo mě žesto hochložil, a ňejo še mojich čěščasow šromat. Ten Kněš dač jomu, aby won šmilnoscž namakač pla togo Kněša na wonem dnu!“

K takej želownosczi dej naš wabisch a šporasch ten